

Veneticii

Exported from Wikisource on 14 noiembrie 2024

Trecură peste țară în timpii dinainte,
Oștiri streine, turcii, tătari, și morminte
Lăsară aici. Polonii, maghiarii au trecut,
Dar ei atâtea rele în țara n-au făcut.
Cât fac azi veneticii, neputând să trăiască
În țara lor și află în țara românească
O parte. Căminul le se deschide lor,
Și patul nunții dulce, și casnicul amor,
Și ei cu îndurare primiți de slabi români,
Pe țară și pe casă se fac aici stăpâni.
De unde-această iarbă coruptă și ingrată
Veni ca să înece o țară neatârnată
Și nobila martiră a orpitalității?
Dintr-înșii izvorăște pârâul nedreptății,
Corupții, trădării și tristei umilinți.
Vedeți aceste triste și palide credinți.
Ce fac din fiecare să nege ce-i moral
Șin interesul public la acel personal.
Cinci posturi nu ajunge la unul și hrăpirea,
Trădarea și minciuna, calomnia, lovirea,
Ei le întrebuintează, p-ai Români fii
Să-i pearză, înalță case și cumpără moșii
Din prăzi și ei nu află la lege pedepsire
Și turme blestemate de sclavi cu umilire
Se fac lor instrumente să-omoare pe români.
Și din aceste bande se fac țării stăpâni.
Așa vândură țara la bande ebrei.

O, Doamen! Azi românul, mai slab ca o femeie,
Își vede a sa țară, pământul lui iubit,
Robit și el o slugă la cel ce-a sprijinit.
Și inima lui moartă, de țară nu mai bate,
Nu poate să supuie nici brațe dezarmate.
Arabii dispărură sub mamelușii sclavi.
Româi, fiii țării, deși odată bravi,
Căzură fără luptă sub jugul ce Grecia
Le puseră prin datini și-omoaă România.
Acest venin viază chiar azi ascuns în flori,
Și face slăbiciunea acestor servitori,
Ce învățați să fie robi la streini în țară
S-agață cu furoare d-ale lor crude feare.
Când vede veneticii pălește și se pleacă.
O, fii ce sciți! Când sciții în mari războaie pleacă,
Lăsară sclavii-acasă. Acești slcavi venetici
Umplură de mirare credințele antici.
Se fac stăpâni pe case, familii, și când vin
Stăpânii, ies la luptă. Un scit de viață plin
Le zice tuturor: — „Acești robi sunt dedați
Cu biciul, nu cu arma, cu biciul în ei dați.”
Când scolvii vedeau biciul, ei pleacă capul lor.
Așa și veneticii trădează acest popor.

Despre această ediție electronică

Această carte electronică provine de la biblioteca digitală [Wikisource](#).^[1] Această bibliotecă digitală multilingvă este construită de voluntari cu scopul de a pune la dispoziție o colecție de publicații de orice fel: romane, poeme, reviste, scrisori...

Distribuim cărțile noastre pe gratis, începând cu lucrări care nu sunt protejate de drepturi de autor sau sunt publicate sub o licență liberă. Sunteți liber să folosiți cărțile noastre electronice pentru orice scop (inclusiv exploatare comercială), sub termenii [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] sau, dacă doriți termenii [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource este în căutare constantă de noi membri. În timpul realizării acestei cărți, este posibil să fi făcut greșeli. Le puteți raporta la [această pagină](#)^[4].

Următorii utilizatori au contribuit la această carte:

- Bogdan

-
1. [↑ http://ro.wikisource.org](http://ro.wikisource.org)
 2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑ http://ro.wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptoriu](http://ro.wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptoriu)